

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेत्वामिति तेइमेवसुधाधिपाःशरीररूपायाःपृथ्व्याअधिपाश्चालकाःप्राणएकादशेंद्रियाणिचत्वांनिहन्युरपिइतरानिवनानायोनिपातेनहिंस्युरपिनतुहिसितवंतः तत्रहननेदृष्टांतः संकुद्धाः पक्षिणस्तमंडजमिवेति अपिःकाकाहिसायाअभावंद्योतयति तत्रहेतुः हंससधर्माणंहंसाःध्यानभिक्षवःतत्तुल्यंसदाध्यायिनंजितप्राणेंद्रियगणमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ शाब्दपांडित्यमेवलोकेबहुलंनत्वार्थिकमित्यर्थेपूर्वोक्तकथार्थसंपाहिकागाथाअस्तीत्याह गाथामिति ॥ ३९ ॥ अभिहतेकामादिभिःरौषिवदसिधर्म एतत्तवअशुचिअंडभक्षणकर्मवाचमतीयते उक्तिविरुद्धमित्यर्थः ॥ ४० ॥ इतिसभापर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ एवंभीष्मप्रशंसामुखेनहरिस्तुत्वासंप्रतिजरासंधस्तुत्यापितंस्तौति समेइत्यादिना निर्दोषंहिसमं ब्रह्मेतिगीतोक्तेःसमेब्रह्म

ततःसकथयामासदृष्ट्वाहंसस्यकिल्बिषं ॥ तेषांपरमदुःखार्तःसपक्षीसर्वपक्षिणां ॥ ३६ ॥ ततःप्रत्यक्षतोदृष्ट्वापक्षिणस्तेसमीपगाः ॥ निजंघुस्तंतदाहंसंमिथ्या वृत्तंकुरुद्वह ॥ ३७ ॥ तेत्वांहंससधर्माणमपीमेवसुधाधिपाः ॥ निहन्युर्भीष्मसंकुद्धाःपक्षिणस्तंयथांडजं ॥ ३८ ॥ गाथामप्यत्रगायंतियेपुराणविदो जनाः ॥ भीष्मयांतांचतेसम्यक्कथयिष्यामिभारत ॥ ३९ ॥ अंतरात्मन्यभिहतेरौषिपत्ररथाशुचि ॥ अंडभक्षणकर्मैतत्तववाचमतीयते ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिशिश्नुपालवधपर्वणिशिश्नुपालवाक्येएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ शिश्नुपालउवाच समेबहुमतोराजाजरासंधो महाबलः ॥ योऽनेनयुद्धंनेयेषदासोयमितिसंयुगे ॥ १ ॥ केशवेनकृतंकर्मजरासंधवधेतदा ॥ भीमसेनार्जुनाभ्यांचकस्तत्साध्वितिमन्यते ॥ २ ॥ अद्वारेणप्रविष्टेनछद्मनाब्रह्मवादिना ॥ दृष्टःप्रभावःकृष्णेनजरासंधस्यभूपतेः ॥ ३ ॥ येनधर्मात्मनात्मानंब्रह्मण्यमविजानता ॥ नेषितंपाद्यमस्मैतद्दातुमग्रेदुरात्मने ॥ ४ ॥ भुज्यतामितितेनोक्ताःकृष्णभीमधनंजयाः ॥ जरासंधेनकौरव्यकृष्णेनविकृतंकृतं ॥ ५ ॥

णिजरासंधोपिबहुमतःश्रेष्ठःयःअयंप्रत्यगात्मादासइतिमत्वाऽनेनस्वामिनाकृष्णेनयुद्धंनइयेषनेच्छितवान् ॥ १ ॥ अनेनेत्यन्वादेशादयमर्थस्यप्रतीचःतदर्थेनकृष्णेनाभेदंदर्शयतिकेशवेनेतिकःब्रह्मा ॥ २ ॥ केशवादिभिर्यत्कृतंतदेबाह्अद्वारेणेत्यादिना कृष्णेनजरासंधानुग्रहार्थंगच्छतागजेंद्रानुग्रहइवचतुर्भुजंगरुढारूढंस्वरूपंनप्रकाशितंकितुप्रसिद्धमपिकृष्णरूपंब्राह्मणवेषेणाच्छादितं तद्ब्रह्मासाधुमन्यते अन्यथासर्वेषां तत्स्वरूपदृशांब्रह्मलोकोलंघनेनब्रह्मणोऽपमानोभवतीतिदुःसहंतत्तस्य तथाचश्रुतिः तस्मादेषांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युरिति एषांदेवानां एतद्ब्रह्म अद्वारेणप्रवेशादिकंमानुषंनाट्यमनुकुर्वतःशत्रुत्वाभिन्नयार्थं युक्तमेतत्लौकिकमर्यादाप्रदर्शनार्थं ॥ ३ ॥ स्तुतिपक्षेचतुर्थीषष्ठ्यर्थे दुरात्मनोलोकस्यायेअस्मैकृष्णायपाद्यंदातुंनेषितंतत्स्वरूपगूहनायेतिभावः ॥ ४ ॥ विकृतंभोजनप्रत्याख्यानं वैराभिन्नयायेत्यर्थः ॥ ५ ॥